

original.

ACC. N:o M 7011 : 1-17.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Albo

Adress: Skördetorp, Västerviks

Socken: Virlanda

Berättat av: Blenda Andersson

Uppteckningsår: 1940

Född år 1880 i Virlanda

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ostapinn

N. 6. 7.

Ostapinn
Jag skräddar nu en särskild borgare på
Södermanlands marknad. Det är en pojke från Horna på
Gävleborgs län (alsterarken på vallmen). Det där hörna
gav honom namnet Ostapinn. Han är brudlös, mor född
julsetam, för den blev det mera ost än myrfisk
och så var myrfisens fäste då. Åtta månader sedan
hade han nog ätit sitt fulla denna ost, rullat
hem bort i myrfisens mard och sattes grannen till hemmet.
Ty i jultorsdagsborgen gick det ej ut att föra sig. Kommer
myrfisen Därför byter han hem ostlämpad med
bäst till i Skördetorp, min kolon, minnen om
Flensfors, Skördetorp, Skördetorp, Skördetorp.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7011 : 2.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ostegire

ur. Irländska och Madagaskars. Detta sistnämnda hade
intressant försök för världen, särskilt hämtade
intresse för minnen från mycket många olika
delar världen. Bygde ostegiriskt, så fingo de
övriga myckta mycket tillhåll, men de skräddare
gick också förtjust.

Första gång jag minns att den man där hette
Ostegire, var jag fyra år gammal. Fra
i Thordens hårde rykt förest, och den bokhandeln
var ostegiriskt, det är den man han kallade, att den
skulle ge till man med ostegiriskt författ.
Detta hårde böjet vidare brukade försöka att
gjälla sig på var och en, ty inte
vare ostegiriskt författ innanför grannen var
alltdu.

Den dag vi man skulle göra var jag tidigare
uppr. Ann varhet, jag hade bort mina värder
med hjärtan ut på stranden, ty jag

Vitt var en soppa da fötter att ha hänt den
herrna, och da komme att bli vid spisen
vid den gamla orgeln. Men soppan medan
den var liten är äldre än jag. Frösladden var
och taggen mög i vana blamning och det
var fortfarande med vit botten och svarta
"hammar". I hamnet var my skoat, stodat och
fint. Det gav det vackra utseendet och frösladden
var strax smakad grannas, och utanför
frösladden lig en grön granskog från
när han sätts i kruka är annat som är förra-
nen. I den soppa, upptur i strugan, var
frisk granskogen. De bontar var brudde
vila dräktningar, och det var hängt i hela
frösladden.

I hukat stod man och drömde hoppa
i kofferträmmorna. Och när man soppade
låg det på kofferträmmorna. Det var gärne

Ostapelle

Uthövning för författningsförslag om att
stänga, se att frammedels fack barnas bokbun
är obefintlig, men att återmedla i v. Haffa
när intet är roligt då man måste lättar och
hade haffat minnen ifj. Kvarnsmöll i brud i sär
dagstid.

Nu hade intet man sätta fram. Hade till
haffat, sätter ut i den hängde och en stor bille,
bada av vittvitt, en mörkringad, en svart
dräkt och en blådräkt. Sjöfoten hade hatt
och sinn uttagit sig med en baksäckform och
hade en blådräkt och uttagit madrass. Nej nej
Hedemora med ostagidam hade ditt ej ut-
brutit, jag minns, att jag hört ordet sjugo-
rum är hämmig, att det är ostagidla här
i orten bördiga ysta på bostaden, så hade
du sinn sista gång 1/4 sjuge rum. Nu sedan
vill du den här sjuge rummen, som du har sju-

Ostagielle

och ha en kaka med en din, non lyfta förti
var den sista, non yata i det ostapialatet
redi dr Söderström hänta. Non da blos gubbar
na ura arb sade. ^{unge} Tid friser att sedan fisk
inti hänta marie hummer är det upphört att
byta ostapialat, för min lärare myckan
fick myckat.

Da blivit var I hela non ostapiala
half högt. Och de stora hopparhittarna
stod myppeladur arb bläcka och fördig
Tid ett års myckan i. I den hopparhittar
var blivit min farmons aron, guth 29,
hannen mycket arb i den andra hittar
guth 16 hummer. Den friste är ostapialatet
ungeanne sven hem, varo min lärare Ringla-
kau. De hummer fisk jag är uppe vid
graven, non hon härla & tis hummer. Non bal-
hammar sitter och vänta. Tid dr andra osla-

Ostapialat

gustavianska kommittén. Min far var hantverkare
och fann att sittar och pratar, sa han. Hon märkt
att han var en vacker man "främst för sin
stubbodräkt". Fick det blivit skrämt. De andra
hemmamännen hade mer respekt för hantverket, men
var också inte för smekta. "Jättemoren" och "Tigeln
vadlana" (Tyckesdotter). Min dr hantverkare
hade "nätt" sitt vist i Sjötorp, minnen
det från min mor Tyckes dotter var så myrhals
dimma, från min mor, sa det blivit sagt under
skrämt förra upp på förmiddagen.
Hon var dock inte riktigt grymt den morgonen.
För i hindre skulle lägg mot huvudet.
Hon i Brastad var måttet, ga hona flit bortom
det hon var mer, flit, varje dag varken
det by. Hon var i Brastad varje gång hon
varit där. Efter min hantverkare satt hon
med händerna i sitt säng och sätta hennes
händer i sitt säng och sätta hennes händer

Distagill.

ärkai och bader på det dagsverktöja under
Hästbyggnaden för hela vinterperioden reser
trivande färger hemma.

Innan astagilets härliga arne gick, daterat den
måndagen den 10 februari 1888, sade han
att han kände en varmhet av astagilets-
kringlorna i dess bröst, sedan han fört
diket hukomme till torket därmed. Så tog man ihu
med yxet. Fört såväl hon som den stora myntkullen
på foten var beroende för att uppvärma
mycket. Gradatid (temperatur) var inte den
höromt i bruk, utan man hände ofta med.

Händes de mycken var legom varm, och de
tyffis hukomme skyndandet att edra, för mycket ej skulle
det för varma, ejent blott detta "fläcke" (flax).
Därpa nördre man med sällskapet, som hon hade
möjlig i en passant till en gammal gardin, en
myntkullen. Och den myntkullen skänkt sig, nu sätts
bildadur innan vidare på härras hand, tioj hemma.

Ortegius

Berättar om lokal med mitten i Lund under
 en pris till förför i hurs årets bokslut, på vilka
 man berättar om landstadsforskningsföreningens
 satsningar. Det handlar däremore om att
 man förförde upp sällskapsmedlemmarna med
 hattar och klänningar.
 Den löftade hatt på handduken var en stor
 mönsterhatt med blått band och flätat
 handband över pannan mot den löpmönstrade mössan.
 Var den den "Mauras", så det kom upp här versta
 mellan programmet i handen, så var det förför
 till all rörelse kändes. Det handlade om att dansas i en
 spänd liten hall med hattar, löpmödrar och
 under mössan. Detta förförde ihu med yst
 ningar av den, som först var löpnad. Först doppades
 hon den stora julstolskronan i varmt vatten
 och sätts den sedan på festbordet och brinnit
 ystblandat i den. Dåpeln brennade hon varken

Osteopat

ihop österut, som spjunkat till österut i hittat.
Gidde fog hon upp det stort stycket av fastniss
och ledes på hästsläde i bergen, och kommede
söder där vädret fingo röra, varje hon tryckte
det nära ihop hästarna med handen bakom, för
att prasa. Men det var svårt att få den att gå, för
upp det myggat sig de fastniss ur hittat, och
gjorde att den inte kunde leda sig. Det
uppmärksammades att den här hästen, Darpa
hette han, kom med den andra mygghästen,
var i myggen mer var loppat, och sedan kommed
och spjunkat till österut i hittat, fördig
att göra. Och nu kom hela resten av vagnarna
gående och de alla vagnarna kommit
därmed hästarne i hittat, nu var det
måttur. De sätta ut vagnen med Darpa
utbreda hon drifve handtakessvibben
varna över vagnen i bergen, och gick sedan

9
Östergötta

Hop osten med flata händerna så här kom
hundar och födder var av handduken först.
Därpå tog hon en hand, fria - med österen och
grind smittade, så den blev smidig, och tröts där
som östan. Så dopprade hon en myggsyft
händelse i varmt vatten och vred ut den,
och bräddade den ihop, östan i hörnan. Sedan
föllte hon östan på yttberdet och tog bort den
första handduken, lyfte sedan upp östan
med den andra handduken och ledde
den åtta i yttbergen, sedan hörjan sköljde
varmt vatten. När bräddas handduken smittades
och övre östan, och så pressade man östan igen
med flata händerna så här hundar, bader för att
pressa vatten ur östan och få den tätt
bli tätt ihop. Därpå gick hon åtta och
mellan händerna och strib ut den med händer
över östan, som bräddar åtta en myggsyft handduk.

Oslagur.

var öster, och stigade inn öster på bordet.

Dåta hörde att vända öster. På detta sät.

vändes österin från sitt fram gjorde, men till
den blev sitt och fin, och varje gång den
var vänd skulle den prassas ihop, och
övergrindar med myg vitrinas.

* Öster man var född i syd, från den tiden
hur är ryttaren här på afton, da den
vändes och blev i yttrejan spel en torr, men
ythändelse, varför öster beträddes med
detta man.

Öster skulle sedan
ligga hem i yttrejan här över tre dagar,
från den if heller pleter, och under denne tid
skulle den vändas ganska ofta och läggas på en
ann, Torr ythändelse varje gang. Men om
yttrejan diskas och törsas varje dag.

Mulan mor yts, stod thine i Madam
och pratade med henne. Oh den från bär

Otagille

hur och var snäller österut.

"Jag gör ostredy, sa Hine. Det hänt
att du är borta och kommit in igen från utomr."

"Jag det är då snart åtta morgon."

"Men Hine! hur väl provat mycket som
vi harit hitté" — Nej, det har jag inte förfogit
för att migga strandområdet utanför, där
jag bor. — Detta intet förstås, men Hine.

I förra februari provade jag mycket i vad
vad brukar vara förekommande för

de var det till Torsdagen som hela strum-
met låg upp allt. — Här gör den dina är

prova den om ihållan om strummet? frågade jag
mycket. — Farvelin spelas på ingenting vid!

se man till mig: — Ja, då kan du vänta ja
vete, sa Hine. Först norra om Ingolstads
Brinken, den står han ned om strumprästens

omgölden och där upp den igen, a sätter dit

Otagimo

den. En dröppa minne är urtakat från sista
 se ur myrfåret i vinter. Årtalet är först
 satt till årtal, somman följer sedan med
 härlig jäck-dans över vildsvin och hörna
 där man måste ha tagit sig ut i vildmarken
 och en dröppa vatten i hand, ifall jag skulle
 gå över i hufvudet, ty förfall inte av
 myrfåret om så sommar minne har ett
 så myrfåret vändas ifrån minne till annat
 härlig förfall sedan det egentliga det var skilda
 förfall om vad man förfall, men nu var det
 dröppa vilda hundar myrfåret förgått, bort
 myrfåret och härlig förfall minne. En härlig
 härlig förfall, den Petter Skärman (o II
 anförmare) förfall minne, är förfall att fika förfall
 alltminne att den minne om det minne härlig
 härlig förfall är myrfåret minne. Det här
 är förfall att förfall att förfall att förfall

Ostegår

mjölkhasen

hefti huf med lapp i snyggen, Oslagare
la hon är ganska strömmig bland annat
Hittills (hittills) minnen om vitterna är att
"Lökhundar", nu vernt fiskända i snygga fröbär
eller fröbärslagning iskenmässigt och han rapporterar att det
vill ha funnits en förmåga att få fram vissa typer
av vilda arter, ej heller att ha skurit ut
vissa par myglor för att visa vad de växter
det mest i naturen, id est öster om hela landet
är detta en vanlig struktur där man har
möjligheten att hämta. Detta finns ej sällan här
där vi nu har där falken är ifrån öster
jämför den med den svenska överens komma
med den "Norrisita" vi sätts av där det
är hämtad från Skåne, men ej falken. I mitt
öster morgnads tider, så som var förras härom
i sista halva av sommaren om året med detta
skift med — ja, att där han jag
har mött min

Oslagare

hörd, så det var jag, sa mora.

Nedan finns protokollet från förfesten som hölls i
minnet av min farbror, han var syster
"Gökhästens" (Gödhästens). Förfesten dök ut
på Torsdagen före härvan, och den var en grym, men
hon åt upp. Hon fikte hon Gökhästens mat
sig hem i den vana kretsen och i den andra
fick varslat till att baka stinkkorv och
samt några skål med "kornvål" (kornvål
var det det hette). Hon tog inget i sitt halv
blad och satte sig i sin stol, som hon fikte
av mor, hant hon in i sitt mädrum. Det
fanns inte gott om pepparpratar på den
tidan.

När man hade sittit ifrån sig, tog hon en
dans ur det en vaktur till att hela solast ut,
en del till att baka stinkkorv och sätta in
räddar och meddelas hörde hon till förhästens.

Otagille

Ähda sätte hon vägarna över viken och låt
 den kaka upp, och fört gora, där hokta, såg
 hon medan ut paa hemmavägen vid viken.
 Härmede i vassen, som gick i hörnet
 sa, att det förförde av vassan för upp-
 svampa, och skummandes av. Fjärvaras tider
 kommande komma dag varn som suponet
 till middagen. Det fanns rätt till vitt
 i ströbandet. Det davromal degrar efter var-
 varades soppa i ströbandet & fjärvaras. Det
 mittig varvandes ströbandet av fjärvarash
 blandad med sunnen. Ströbandet bokades av
 vassan och skrynkla, och hokta. Den ut paa
 mästare. Vid denna var mästaren friga "du
 doppas" till vinkadomen. Dessa var holt av
 skurnad majst, fläskflöt och skrynkla.
 Och var de åtta doppas och ströbandet
 varlade de ihop i ströbandet. Den var mäster

Otagius

ACC. NR. M. 7011:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

andens hatt du kom i handen vid domstolen
då den stoppades av polisen från Tjörn
varslade, att den blivit uppmärksammad och att den brak
med tiden var anhållande, enbart med
ibland till dröjskod, ej ist förga hanom
men utan vissa dim till dröja.

Efter att personen släppte min upp till
gata men förlorade den sista telefonringen
så lyckades han fånga den igen, sedan
hann fått telefonen kommit tillbaka och
och då bytte han sitt namn till, sedan det
hade han lagt ner sig i det närliggande Dals
så brudde han upp från jengen med
hastan.

Dalegatan